

СТРАТЕГУВАННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА ДЛЯ СТАЛОГО ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ ГРОМАД

PROJECT MANAGEMENT STRATEGIZING IN THE CONDITIONS OF DECENTRALIZATION AND INFORMATION SOCIETY FOR SUSTAINABLE INCLUSIVE DEVELOPMENT OF COMMUNITIES

У сучасних умовах децентралізації та цифрової трансформації стратегування управління проектами стає ключовим фактором сталого та інклюзивного розвитку територіальних громад. Посилення автономії місцевого самоврядування, розширення фінансових можливостей громад та активне впровадження цифрових технологій формують нові виклики та можливості для управлінських процесів. Водночас зростають вимоги до ефективного використання ресурсів, стратегічного планування, залучення інвестицій і створення механізмів громадської участі. Стаття досліджує теоретичні та практичні аспекти стратегування управління проектами в громадах, зокрема питання смарт-спеціалізації, цифровізації процесів прийняття рішень та інтеграції принципів інклюзивності у місцеву політику. Особливу увагу приділено концепції смарт-спеціалізації як ефективному підходу до визначення пріоритетних напрямків розвитку громад, що сприяє підвищенню їхньої конкурентоспроможності та економічного потенціалу. Аналізується роль цифрових технологій у покращенні управлінських процесів, зокрема впровадження електронного урядування, використання big data-аналітики, геоінформаційних систем (ГІС) та онлайн-платформ для моніторингу і контролю реалізації місцевих проектів. Розглянуто питання інклюзивного розвитку громад у контексті адаптації до Цілей сталого розвитку ООН до 2030 року. Підкреслюється важливість забезпечення рівного доступу до соціальних послуг, створення безбар'єрного середовища, підтримки малого та середнього бізнесу, а також механізмів партисипативного управління, що сприяють підвищенню довіри населення до місцевої влади. Доведено, що громади, які активно застосовують цифрові інструменти, демонструють кращі результати в управлінні фінансами, плануванні розвитку та залученні мешканців до процесів прийняття рішень. Проаналізовано основні виклики, з якими стикаються громади на шляху цифрової трансформації, серед яких нерівномірний розвиток цифрової інфраструктури, нестача фінансування на модернізацію управлінських процесів, недостатній рівень цифрової грамотності управлінців та низька інтеграція електронних сервісів у муніципальне управління. Описано можливі шляхи подолання цих викликів через державно-приватне партнерство, міжнародну фінансову допомогу та навчальні програми з цифрового управління.

Ключові слова: управління проектами, децентралізація, місцеве самоврядування, інформаційне суспільство, сталий інклю-

зивний розвиток, стратегування, публічна сфера, громади.

In modern conditions of decentralization and digital transformation, project management strategy is becoming a key factor in the sustainable and inclusive development of territorial communities. Strengthening the autonomy of local government, expanding the financial capabilities of communities, and active implementation of digital technologies create new challenges and opportunities for management processes. At the same time, the requirements for the effective use of resources, strategic planning, attracting investments, and creating mechanisms for public participation are increasing. The article explores the theoretical and practical aspects of project management strategy in communities, in particular the issues of smart specialization, digitalization of decision-making processes, and integration of inclusive principles into local politics. Particular attention is paid to the concept of smart specialization as an effective approach to determining priority areas of community development, which contributes to increasing their competitiveness and economic potential. The role of digital technologies in improving management processes is analyzed, in particular the implementation of e-government, the use of big data analytics, geographic information systems (GIS), and online platforms for monitoring and controlling the implementation of local projects. The issue of inclusive community development is considered in the context of adaptation to the UN Sustainable Development Goals by 2030. The importance of ensuring equal access to social services, creating a barrier-free environment, supporting small and medium-sized businesses, as well as participatory governance mechanisms that contribute to increasing public trust in local authorities is emphasized. It is proven that communities that actively use digital tools demonstrate better results in financial management, development planning and involving residents in decision-making processes. The main challenges faced by communities on the path to digital transformation are analyzed, including uneven development of digital infrastructure, lack of funding for the modernization of management processes, insufficient level of digital literacy of managers and low integration of electronic services into municipal governance. Possible ways to overcome these challenges through public-private partnerships, international financial assistance and digital governance training programs are described.

Key words: project management, decentralization, local government, information society, sustainable inclusive development, strategizing, public sphere, communities.

УДК 005.8:352:004:330.34
DOI <https://doi.org/10.32782/pma2663-5240-2024.40.48>

Шестаковська Т.Л.

д. наук з держ. упр., доцент,
ректор
Чернігівський інститут інформації,
бізнесу і права ЗВО «Міжнародний
науково-технічний університет імені
академіка Юрія Бугая»
ORCID ID: 0000-0002-8098-8439

Гололобов С.М.

к. наук з держ. упр.,
доцент кафедри публічного управління
та адміністрування
Чернігівський інститут інформації,
бізнесу і права ЗВО «Міжнародний
науково-технічний університет імені
академіка Юрія Бугая»
ORCID ID: 0000-0002-6283-003X

Гаврилечко Ю.В.

к. наук з держ. упр.,
доцент кафедри публічного управління
та адміністрування
Чернігівський інститут інформації,
бізнесу і права ЗВО «Міжнародний
науково-технічний університет імені
академіка Юрія Бугая»
ORCID ID: 0000-0003-1930-7638

Постановка проблеми. Реформа децентралізації в Україні, що активно впроваджується з 2014 року, суттєво змінила систему управління територіями, надавши місцевим громадам більше повноважень, фінансових ресурсів та відповідальності за власний розвиток. Водночас сучасний етап соціально-економічного розвитку характеризується швидкою цифровою трансформацією, що охоплює всі сфери управління, включно з муніципальним менеджментом, проектним підходом до розвитку територій та залученням громади до прийняття рішень. У цих умовах виникає необхідність впровадження стратегічного підходу до управління проектами, який дозволяє громадам ефективніше використовувати власні ресурси, залучати інвестиції та забезпечувати сталий розвиток територій [2]. Значну роль у процесі стратегування відіграє концепція смарт-спеціалізації, яка передбачає визначення унікальних конкурентних переваг кожної громади, концентрацію ресурсів на розвитку пріоритетних галузей та інтеграцію в регіональні, національні й глобальні економічні процеси. Це дозволяє громадам підвищити свою конкурентоспроможність, створювати нові робочі місця та залучати інновації [1]. Однак ефективне управління проектами в таких умовах вимагає застосування цифрових технологій, що забезпечують швидке ухвалення рішень, автоматизацію рутинних процесів та відкритий доступ громади до управлінської інформації. Крім того, сучасні тенденції розвитку управлінських процесів на місцевому рівні висувають на передній план концепцію інклюзивності, яка передбачає залучення всіх соціальних груп до формування політики розвитку. Це особливо актуально в контексті досягнення Цілей сталого розвитку ООН до 2030 року, які орієнтовані на зменшення нерівності, розвиток інфраструктури та створення сприятливих умов для економічної активності всіх верств населення [3]. У зв'язку з цим, управління проектами в територіальних громадах потребує поєднання стратегічного планування, цифрових технологій, смарт-спеціалізації та інклюзивного підходу. Саме такий комплексний підхід дозволяє забезпечити довготривалу стійкість розвитку громад, підвищити ефективність використання місцевих ресурсів і створити передумови для їхньої самодостатності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання стратегування управління проектами в умовах децентралізації та інформаційного суспільства активно досліджується в наукових працях, присвячених регіональному розвитку, цифровій трансформації та сталому розвитку громад. У науковій доповіді

під редакцією І. З. Сторонянської акцентується увага на концепції смарт-спеціалізації як ключовому інструменті стратегічного розвитку територій, що дозволяє громадам ідентифікувати власні конкурентні переваги та ефективніше розподіляти ресурси [1]. У свою чергу, дослідження Я. А. Жаліла та його колег присвячене аналізу середньострокових перспектив децентралізації, у якому наголошується на необхідності вдосконалення механізмів фінансової самостійності громад та розвитку інституційної спроможності місцевого самоврядування [2]. Аналіз державних стратегічних документів щодо адаптації Цілей сталого розвитку до 2030 року вказує на важливість інтеграції принципів сталого розвитку в місцеві стратегії та програми соціально-економічного розвитку громад [3]. У роботах, підготовлених Інститутом регіональних досліджень НАН України, наголошується на викликах і пріоритетах територіального розвитку, зокрема на необхідності цифровізації управлінських процесів та підвищення прозорості прийняття рішень [4]. Окрему увагу науковці приділяють питанням ревіталізації територій, що передбачає відновлення соціально-економічного потенціалу громад шляхом поєднання традиційних механізмів місцевого розвитку із сучасними цифровими інструментами [5]. Н. П. Струк досліджує взаємозв'язок між місцевим оподаткуванням та соціально-економічним розвитком територіальних громад, наголошуючи на необхідності ефективного управління фінансовими ресурсами [6]. О. Ю. Снігова у своїх дослідженнях підкреслює значення смарт-спеціалізації для подолання регіональної структурної інертності, зазначаючи, що впровадження інноваційних підходів до стратегічного планування сприяє зростанню конкурентоспроможності регіонів [7]. Таким чином, сучасні наукові дослідження підтверджують, що стратегування управління проектами в умовах децентралізації має базуватися на цифровізації, смарт-спеціалізації, фінансовій автономії громад та інтеграції до глобальних цілей сталого розвитку.

Метою статті є аналіз ключових аспектів стратегування управління проектами в умовах децентралізації та інформаційного суспільства, а також обґрунтування підходів, що сприятимуть сталому та інклюзивному розвитку територіальних громад.

Виклад основного матеріалу. Стратегічне управління проектами в територіальних громадах є основою їхнього сталого розвитку та конкурентоспроможності. У сучасних умовах глобалізації, цифровізації та економічної невизначеності громади мають не просто реа-

увати на виклики, а формувати довгострокові стратегії, що базуються на ефективному використанні внутрішніх ресурсів, розвитку ключових галузей та залученні інвестицій. Важливим підходом до стратегування є концепція смарт-спеціалізації, яка передбачає концентрацію ресурсів на тих напрямках, що мають найбільший потенціал для економічного зростання та інноваційного розвитку [1].

Головною метою стратегічного управління проектами є створення умов для економічного, соціального та екологічного розвитку громад. Це передбачає такі ключові завдання: формування довгострокових стратегій розвитку громад із урахуванням регіональних та глобальних викликів; визначення пріоритетних напрямків розвитку та джерел фінансування; інтеграція сучасних технологій у процес управління та прийняття рішень; забезпечення партисипативного підходу, що передбачає активне залучення громадян до процесів планування та реалізації проєктів; адаптація стратегій до Цілей сталого розвитку (ЦСР), які передбачають подолання бідності, забезпечення якісної освіти, створення інклюзивної економіки та розвиток сталої інфраструктури [3].

Одним із ключових аспектів стратегування є підвищення фінансової автономії громад. Завдяки децентралізації місцеві бюджети значно зросли, що дозволяє громадам самостійно фінансувати розвиткові проєкти. Однак, ефективно управління фінансами потребує застосування сучасних методів бюджетного планування, зокрема програмно-цільового методу, що дає змогу спрямовувати ресурси на реалізацію конкретних стратегічних цілей [2].

Також важливим аспектом стратегічного управління є розвиток партнерства з бізнесом, міжнародними донорами та державними структурами. Громади мають активно використовувати можливості державно-приватного партнерства, грантового фінансування та міжнародної технічної допомоги для реалізації проєктів соціальної та економічної спрямованості. При цьому особливу увагу слід приділяти механізмам ефективного використання залучених коштів, зокрема прозорості бюджетного процесу та впровадженню цифрових технологій у сфері муніципального управління [4].

Ще одним стратегічним напрямком є цифровізація управлінських процесів. Використання сучасних технологій, таких як електронний документообіг, геоінформаційні системи (ГІС), платформи відкритих даних та big data-аналітика, дозволяє громадам ухвалювати обґрунтовані управлінські рішення та оптимізувати процеси планування та моніторингу виконання проєктів [5].

Крім цього, для ефективного стратегування важливим є формування ефективної системи управління людськими ресурсами. Територіальні громади мають активно інвестувати в розвиток своїх кадрів, зокрема через підвищення кваліфікації управлінців, навчання цифровим компетенціям та впровадження сучасних підходів до проєктного менеджменту. Важливу роль у цьому відіграють співпраця з університетами, бізнес-школами та освітніми центрами, що надають професійне навчання у сфері місцевого розвитку [6].

Отже, стратегічне управління проектами в громадах повинно базуватися на комплексному підході, що охоплює планування розвитку, фінансову автономію, партнерство з різними зацікавленими сторонами, цифровізацію управлінських процесів та розвиток людського капіталу. Це дозволить громадам не лише ефективно використовувати свої ресурси, а й створювати стійкі умови для зростання та підвищення якості життя мешканців.

Цифровізація управління проектами у територіальних громадах відкриває нові можливості для підвищення ефективності, прозорості та швидкості прийняття рішень. В умовах децентралізації цифрові технології стають важливим інструментом для оптимізації процесів стратегічного планування, моніторингу реалізації проєктів та забезпечення зворотного зв'язку з громадянами. Проте, поряд із можливостями, громади стикаються з низкою викликів, які ускладнюють впровадження цифрових рішень у систему місцевого управління [2].

Одним із основних викликів є нерівномірний розвиток цифрової інфраструктури між громадами. У великих містах активно впроваджуються інтелектуальні системи управління (smart city), хмарні технології та автоматизовані сервіси для громадян, тоді як у сільських територіях спостерігається нестача високошвидкісного інтернету, застаріла технічна база та низький рівень цифрової грамотності працівників місцевого самоврядування [4]. Це ускладнює доступ до сучасних технологій та вимагає додаткових інвестицій у розвиток цифрової інфраструктури.

Ще одним викликом є недостатнє фінансування цифровізації управління. Хоча громади отримали більше фінансових ресурсів у межах децентралізації, значна частина коштів спрямовується на першочергові потреби, такі як інфраструктура, освіта та охорона здоров'я. Впровадження цифрових платформ потребує значних капіталовкладень на закупівлю обладнання, розробку програмного забезпечення, кібербезпеку та навчання персоналу [5]. Водночас громади можуть скористатися

грантовими програмами міжнародних доновів та державно-приватним партнерством для розвитку цифрових ініціатив.

Щодо людського фактору, одним із ключових обмежень цифровізації є недостатня кваліфікація працівників органів місцевого самоврядування у сфері інформаційних технологій. Багато громад стикаються з труднощами у впровадженні сучасних ІТ-рішень через відсутність відповідних компетенцій у місцевих управлінців. Це підкреслює необхідність проведення тренінгів та навчальних програм з цифрового управління, що можуть реалізуватися у співпраці з вищими навчальними закладами та експертними організаціями [6].

Однак, попри ці виклики, цифровізація надає громадам широкі можливості для оптимізації управління проєктами. Однією з ключових переваг є підвищення прозорості прийняття рішень через використання відкритих даних та електронних платформ. Завдяки цифровим інструментам, таким як геоінформаційні системи (ГІС), громади можуть ефективніше управляти земельними ресурсами, планувати інфраструктурні проєкти та контролювати використання бюджету [4].

Важливим аспектом є розвиток електронного урядування, що спрощує взаємодію громадян із місцевою владою. Впровадження електронних звернень, онлайн-платформ для участі громадськості у прийнятті рішень, цифрових кабінетів для підприємців та мобільних додатків для мешканців сприяє підвищенню довіри до місцевої влади та активному залученню громадян до управлінських процесів [5].

Цифрові технології також дозволяють автоматизувати управління бюджетом та фінансовими потоками громади. Використання спеціалізованих програмних рішень для бюджетного планування та контролю витрат допомагає громадам підвищити ефективність використання коштів, зменшити корупційні ризики та оперативно реагувати на фінансові виклики [6].

Окремо варто відзначити потенціал технологій штучного інтелекту та великих даних (big data) у стратегічному управлінні громадами. Аналітичні платформи, що базуються на обробці великих масивів даних, дозволяють прогнозувати соціально-економічні тенденції, виявляти проблемні зони та приймати обґрунтовані рішення щодо розвитку територій. Такі технології можуть застосовуватися для аналізу мобільності населення, моніторингу екологічної ситуації, оцінки ефективності державних програм та інших аспектів управління [7].

Таким чином, цифровізація управління проєктами у громадах є потужним інструментом

для їхнього сталого розвитку, проте її впровадження потребує комплексного підходу. Подолання викликів, пов'язаних із нерівномірним розвитком інфраструктури, браком фінансування та недостатнім рівнем цифрової грамотності, можливе через активну співпрацю громади, держави та приватного сектору. Успішна цифрова трансформація дозволить територіальним громадам більш ефективно використовувати свої ресурси, підвищити якість життя мешканців та забезпечити прозорість і підзвітність управління. Таблиця 1 відображає основні аспекти цифровізації, з якими стикаються громади, та можливі шляхи їх вирішення.

Інклюзивний розвиток громад є важливим компонентом загальної стратегії сталого розвитку територій, адже передбачає створення рівних можливостей для всіх мешканців незалежно від їхнього соціального статусу, віку, статі, рівня доходів чи фізичних можливостей. Це особливо актуально в умовах децентралізації, коли громади отримали більше повноважень для управління ресурсами, але водночас зіткнулися з необхідністю впровадження нових підходів до забезпечення соціальної згуртованості та подолання економічних диспропорцій [3].

Інклюзивний розвиток громад безпосередньо пов'язаний із Цілями сталого розвитку (ЦСР), прийнятими ООН на період до 2030 року. Основними з них є подолання бідності, забезпечення якісної освіти, гендерна рівність, гідна праця та економічне зростання, розвиток сталої інфраструктури, зменшення нерівності та створення безпечних, стійких і відкритих для всіх поселень [3]. У цьому контексті громади мають впроваджувати такі підходи:

Успішні громади зосереджують зусилля на розвитку доступної та якісної освіти, охорони здоров'я, житлової інфраструктури та громадського транспорту. Важливим завданням є створення безбар'єрного середовища, що забезпечує рівні можливості для осіб з інвалідністю та маломобільних груп населення. Для цього необхідно реалізовувати проєкти з адаптації міських просторів, лікарень, шкіл та адміністративних установ до потреб усіх мешканців [4].

Децентралізація створює передумови для розширення економічних можливостей населення шляхом підтримки малого та середнього бізнесу, розвитку місцевих виробництв і залучення інвестицій. Громади можуть впроваджувати програми мікрофінансування, надавати пільгові кредити для підприємців та створювати бізнес-інкубатори, які допомагатимуть молодим компаніям виходити на ринок [6].

Таблиця 1

Виклики та можливості цифровізації управління проєктами в громадах

Категорія	Виклики	Можливості
Інфраструктура	– Нерівномірний розвиток цифрової інфраструктури між громадами [4].	– Впровадження швидкісного інтернету та розширення мережі мобільного зв'язку в сільських територіях [5].
Фінансування	– Недостатній рівень інвестицій у цифровізацію через обмежені місцеві бюджети [2].	– Використання грантових програм ЄС, міжнародних донорів та державно-приватного партнерства [5].
Кваліфікація кадрів	– Низький рівень цифрової грамотності серед працівників органів місцевого самоврядування [6].	– Проведення навчальних програм і тренінгів для підвищення кваліфікації управлінців [6].
Прозорість та контроль	– Високі корупційні ризики та недостатній контроль за використанням бюджетних коштів [4].	– Використання цифрових платформ для електронного документообігу, громадських обговорень і відкритих даних [5].
Електронне урядування	– Низька інтеграція електронних сервісів у муніципальне управління [3].	– Впровадження онлайн-платформ для звернень громадян, цифрових кабінетів та автоматизації адміністративних послуг [5].
Аналітика та прогнозування	– Відсутність комплексних систем моніторингу даних для аналізу та прийняття рішень [6].	– Використання технологій big data та штучного інтелекту для прогнозування соціально-економічного розвитку громад [7].

Інклюзивне управління передбачає активне залучення мешканців до процесу ухвалення рішень через громадські обговорення, бюджети участі та цифрові платформи взаємодії між владою і громадянами. Це підвищує рівень довіри до місцевого самоврядування та сприяє ефективному розподілу ресурсів відповідно до реальних потреб громади [5].

Використання цифрових технологій дозволяє забезпечити кращий доступ до державних послуг, освіти та ринку праці. Онлайн-курси, дистанційне навчання та електронні сервіси для оформлення документів дають змогу усунути територіальні бар'єри та сприяють соціальній інклюзії, особливо для людей із віддалених населених пунктів [4].

Інклюзивний розвиток громад також передбачає створення соціальних програм для незабезпечених сімей, людей похилого віку, внутрішньо переміщених осіб та інших уразливих категорій населення. Важливим інструментом для цього є муніципальні соціальні програми, які можуть включати житлову підтримку, працевлаштування, забезпечення продуктами харчування та послугами медичної допомоги [5].

Значні відмінності у рівнях розвитку між міськими та сільськими громадами залишаються серйозним викликом для інклюзивного розвитку. Для зменшення цих розривів необхідно впроваджувати програми підтримки віддалених населених пунктів, розвивати транспортну доступність та створювати економічні стимули для залучення інвесторів у сільські території [7].

Важливою складовою інклюзивного розвитку є впровадження екологічно чистих тех-

нологій, збереження природних ресурсів та формування культури екологічної відповідальності. Громади можуть розвивати альтернативні джерела енергії, модернізувати систему управління відходами та стимулювати екологічні ініціативи мешканців, що сприятиме покращенню якості життя та зменшенню негативного впливу на довкілля [3].

Громади, які успішно впроваджують принципи інклюзивності, демонструють вищу економічну активність, покращення соціального середовища та підвищення рівня довіри громадян до місцевої влади. Наприклад, застосування бюджету участі дозволяє громадянам безпосередньо впливати на розподіл частини місцевого бюджету, що стимулює їхню активність та відповідальність за розвиток громади [6].

Інклюзивний розвиток громад є важливою складовою сталого розвитку та потребує комплексного підходу. Використання сучасних управлінських інструментів, цифрових технологій та соціальних програм сприяє підвищенню якості життя мешканців, зменшенню нерівності та створенню умов для рівноправної участі всіх груп населення у процесах розвитку територій. Успішна реалізація інклюзивних стратегій вимагає ефективної взаємодії між місцевою владою, громадянами, бізнесом та міжнародними партнерами, що забезпечить стійке зростання громад у довгостроковій перспективі.

Висновки. Стратегування управління проєктами в умовах децентралізації та інформаційного суспільства є ключовим інструментом сталого та інклюзивного розвитку територіальних громад. Отримавши розши-

рені повноваження та фінансову автономію, громади можуть самостійно визначати пріоритетні напрями розвитку, впроваджувати цифрові технології в управлінські процеси, залучати інвестиції та стимулювати економічне зростання. Однак ефективне управління потребує комплексного підходу, що поєднує стратегічне планування, цифровізацію, смарт-спеціалізацію, інклюзивність та адаптацію до глобальних викликів [2].

Одним із головних чинників успішного стратегування є використання принципів смарт-спеціалізації, яка дозволяє громадам розвивати найбільш перспективні галузі економіки, залучати інвестиції та підвищувати конкурентоспроможність. Впровадження цього підходу сприяє створенню нових робочих місць, розвитку малого та середнього бізнесу та зміцненню місцевих економік. Водночас стратегічне управління потребує гнучкості та врахування як локальних особливостей, так і загальнонаціональних пріоритетів розвитку [1].

Цифровізація управлінських процесів виступає ключовим фактором підвищення ефективності прийняття рішень, контролю за виконанням проєктів та покращення взаємодії між владою та громадянами. Використання геоінформаційних систем, big data-аналітики, електронного урядування та онлайн-платформ дозволяє громадам забезпечити прозорість процесів управління, підвищити підзвітність місцевої влади та сприяти активному залученню мешканців до формування місцевої політики [5]. Разом з тим, виклики, пов'язані з нерівномірним рівнем розвитку цифрової інфраструктури, нестачею фінансування та низькою цифровою грамотністю управлінців, потребують розробки комплексних державних програм підтримки цифрової трансформації громад [4].

Інклюзивний розвиток є невід'ємною складовою стратегічного управління територіями та передбачає створення рівних можливостей для всіх мешканців. Громади, що впроваджують принципи інклюзивності, демонструють більш високу соціальну згуртованість, економічну стабільність та рівень громадської активності. Використання механізмів партисипативного управління, бюджетів участі, громадських консультацій та соціальних програм дозволяє ефективніше вирішувати місцеві проблеми, зменшувати соціальні розриви та забезпечувати якісніші послуги для населення [6].

Значну роль у стратегуванні розвитку громад відіграє адаптація до Цілей сталого розвитку ООН до 2030 року, зокрема щодо подолання бідності, забезпечення якісної освіти, розвитку сталої інфраструктури та підтримки екологічної безпеки. Інтеграція цих принципів у місцеві стратегії дозволяє громадам бути більш стійкими до зовнішніх викликів, ефективно управляти природними ресурсами та створювати сприятливе середовище для майбутніх поколінь [3].

Таким чином, успішний розвиток громад можливий лише за умов комплексного підходу до стратегування управління проєктами, що включає ефективне використання ресурсів, впровадження інновацій, розвиток цифрових технологій та створення інклюзивного середовища. Подальші дослідження можуть бути зосереджені на розробці моделей оцінки ефективності реалізованих проєктів, вивченні впливу цифровізації на якість управлінських рішень та аналізі можливостей інтеграції громад у міжнародні програми фінансування сталого розвитку.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Територіальний розвиток і регіональна політика. Стратегування регіонального розвитку на засадах смарт-спеціалізації: наукова доповідь / наук. ред. д.е.н., проф. Сторонянська І.З. Львів, ІРД НАНУ. 2020. 141 с.
2. Децентралізація влади: порядок денний на середньострокову перспективу: аналіт. доп. / [Жаліло Я. А., Шевченко О. В., Романова В. В. та ін.]; за наук. ред. Я. А. Жаліло. Київ: НІСД, 2019. 192 с.
3. Аналіз державних стратегічних документів України щодо врахування адаптованих для України Цілей Сталого Розвитку до 2030 року: Аналітична доповідь. К.: Інститут суспільно-економічних досліджень. 2017. 84 с.
4. Територіальний розвиток і регіональна політика в Україні : виклики та пріоритети України: наук. доп. / Наук. ред. В. С. Кравців. ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М. І. Долішнього НАН України». Львів, 2018. 157 с.
5. Забезпечення стійкості, ревіталізації та розвитку територій і громад в Україні: матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю, м. Дніпро, 4 травня 2023 р. / за заг. ред. І. А. Чикаренко; Т.В. Маматової. Дніпро: НТУ «Дніпровська політехніка», 2023. 257 с.
6. Струк Н. П. Соціально-економічний розвиток територіальних громад і місцеве оподаткування: взаємозв'язок та взаємовплив. URL: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/5_2020/57.pdf.
7. Снігова О. Ю. Розкриття потенціалу смарт-спеціалізації для подолання регіональної структурної інертності в Україні. Економіка України. 2018. № 8. С. 75–87.